

La Caputxeta Vermella

adaptació de Francesc Boada
il·lustracions de Pau Estrada

laGalera popular

La Caputxeta Vermella

conte de J. i W. Grimm

adaptació de Francesc Boada

il·lustracions de Pau Estrada

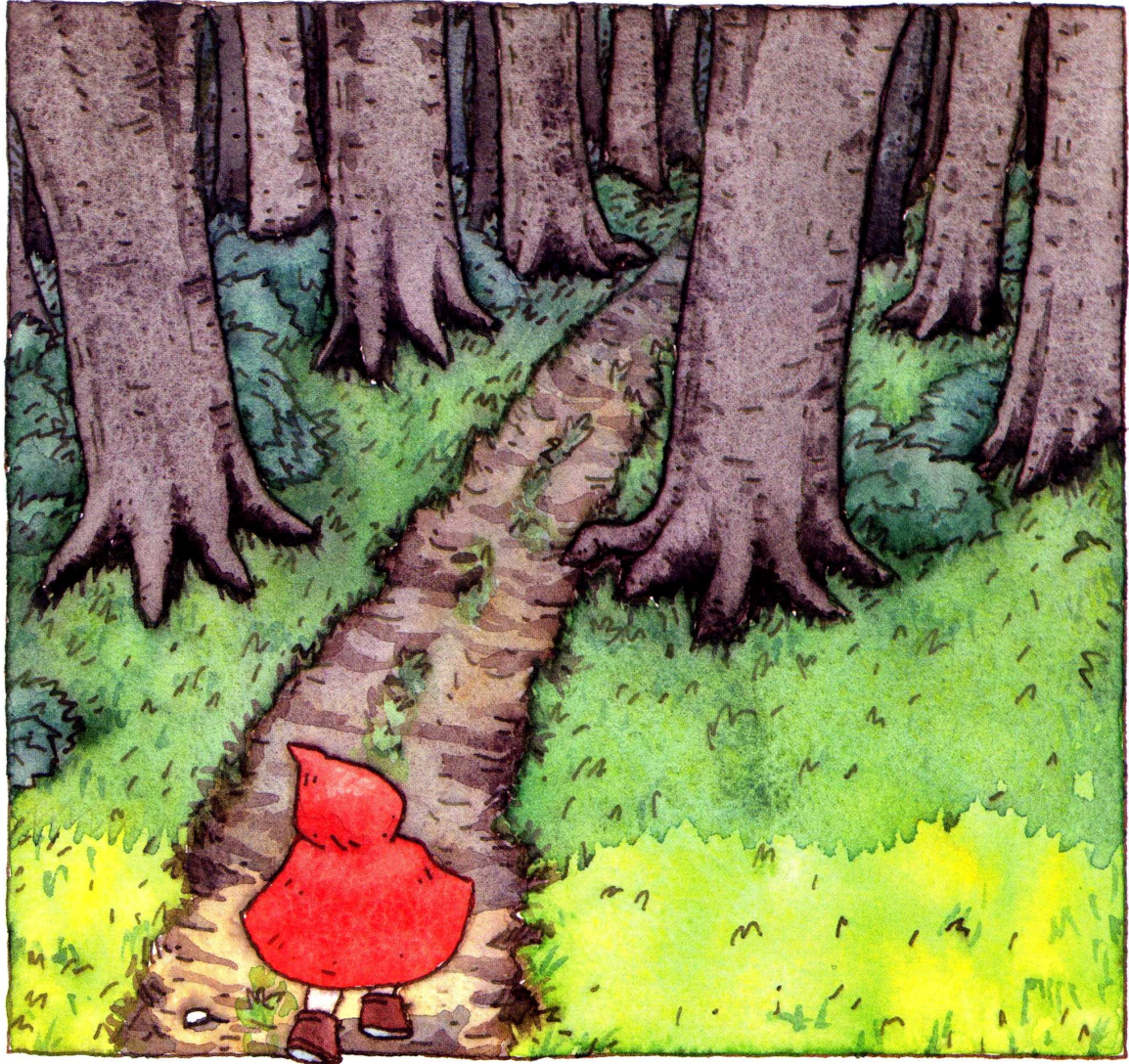
Hi havia una vegada una nena
bonica com un sol.
Tothom l'estimava
perquè era bona minyona,
però qui més la volia era la seva àvia,
que un dia li havia fet
una caputxeta de vellut vermell,
que li estava tan i tan bé que no se la treia mai.
Per això a la nena tothom li deia
la Caputxeta Vermella.

Un dia sa mare li va dir:
● Mira, Caputxeta,
has d'anar a veure la iaia
i portar-li aquest cistell;
a dins hi ha un tros de coca
i una gerreta de mel.
Sobretot, vés molt amb compte
quan arribaràs al bosc;
vés de dret a ca la iaia
i no et torbis pel camí.

L'àvia vivia lluny, al bell mig del bosc,
bona cosa més enllà de mitja hora de camí.

Quan la Caputxeta Vermella va arribar al bosc
el llop va sortir a trobar-la
i li va dir:

◆ Hola, Caputxeta.

On vas tan de matí?

☞ Vaig a veure la iaia, que no està bona:
li porto un tros de coca i una gerreta de mel.

◆ I on viu la teva iaia?

☞ Viu ben bé al mig del bosc,
a la caseta que hi ha sota les tres alzines.

El llop va pensar:

«Ves per on,
si m'espavilo avui podré anar ben tip;
primer em menjaré l'àvia
i, per postres, la nena, que deu ser ben tendreta!»
I en veu alta va dir:

◆ Anaves molt decidida, Caputxeta,
i no t'adonaves com és bonic el bosc:
hi ha flors de tots colors,
hi ha ocells que canten pels arbres
i els raigs de sol fan la rateta entre les fulles...

◆ Oh, sí! —va fer la nena. I va afegir—:
Faré un bon ram per a la iaia,
que les flors li agraden molt.

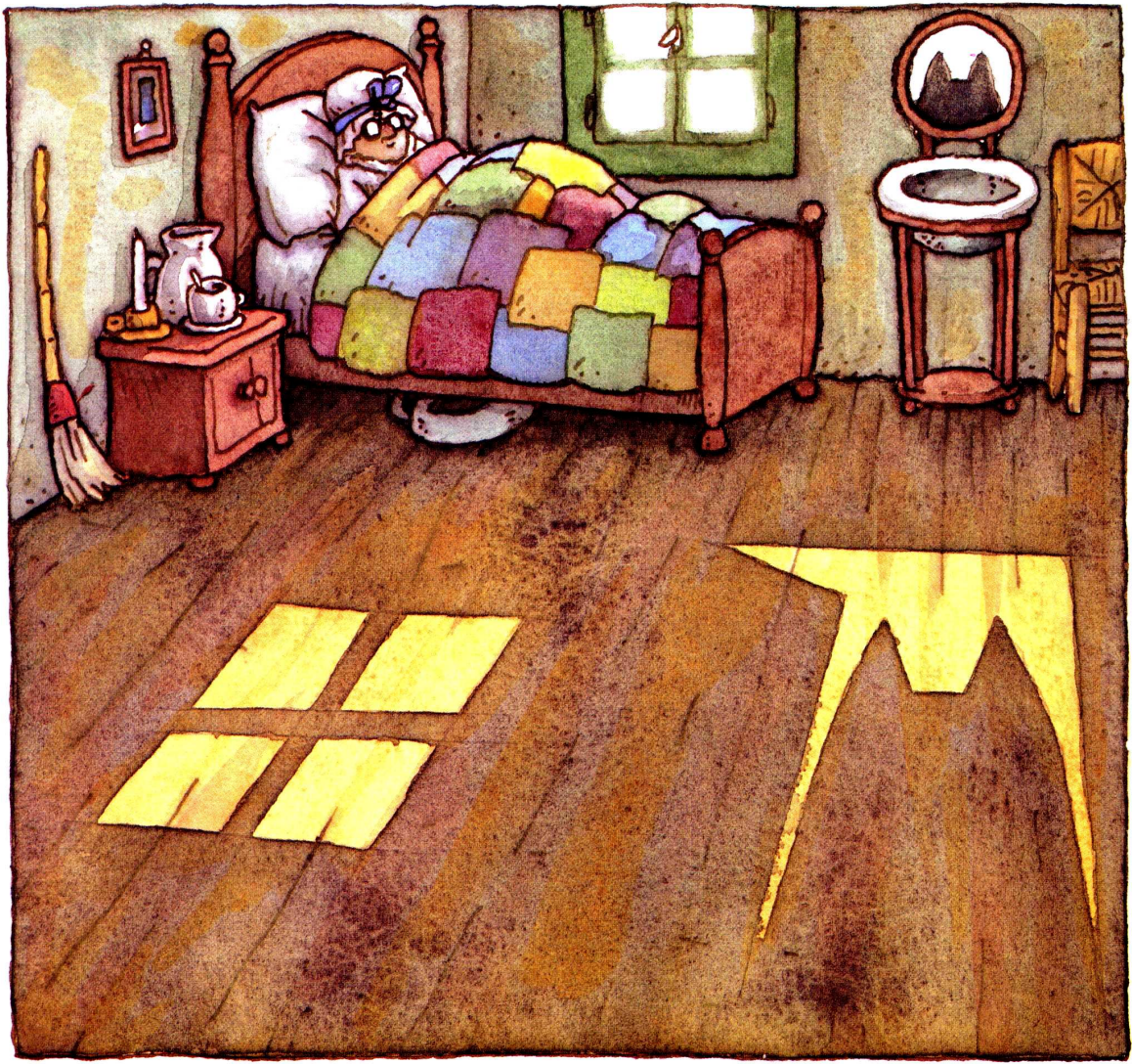
I es va posar a collir flors i a escoltar els ocells
i a mirar les pampallugues
que el sol feia entre les fulles.

◆ Adéu, Caputxeta —va dir el llop.
I va aprofitar que la nena estava distreta
per córrer cap a casa l'àvia.

Truc, truc, va trucar a la porta.
👂 Qui hi ha? —que fa l'àvia.
I el llop, aprimant la veu:
👁️ Sóc la Caputxeta Vermella,
que et porto un tros de coca
i una gerreta de mel.
👂 Entra, entra, la porta és oberta,
jo estic malalta i no em puc moure del llit.

El llop obre la porta, corre cap a l'àvia
i, nyam!, se l'empassa d'una sola mossegada.
Després es posa la seva roba
i la seva còfia de dormir
i s'estira al llit
a esperar que arribi la nena.

Mentrestant

la Caputxeta havia fet un bon pom de flors
i arribava a la caseta del bosc.

Va trobar la porta oberta
i tota se'n va estranyar.

↳ Sóc jo, iaia, la Caputxeta —va cridar.
Però ningú no va contestar.

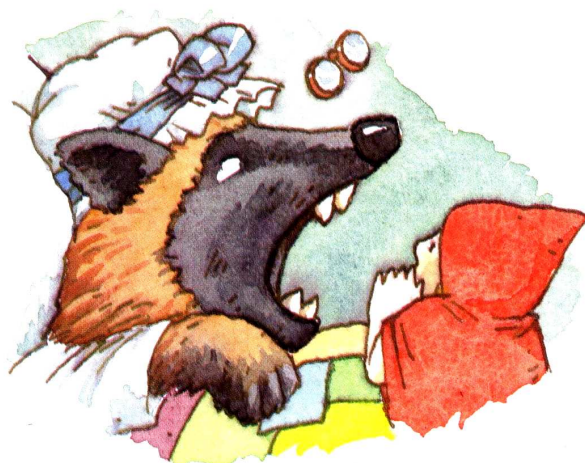

Ella que sí, que s'acosta al llit de l'àvia
i, quan la veu, me li diu:

- ↳ Oh, iaia, quines orelles tens més grosses!
- ◆ Són per sentir-te més bé.
- ↳ Oh, iaia, quins ulls més grossos que tens!
- ◆ Són per veure't més bé.
- ↳ Oh, iaia, quines mans que tens més grosses!
- ◆ Per abraçar-te més bé.

▫ Oh, iaia, quina bocassa que tens!

◆ És per menjar-te més bé!

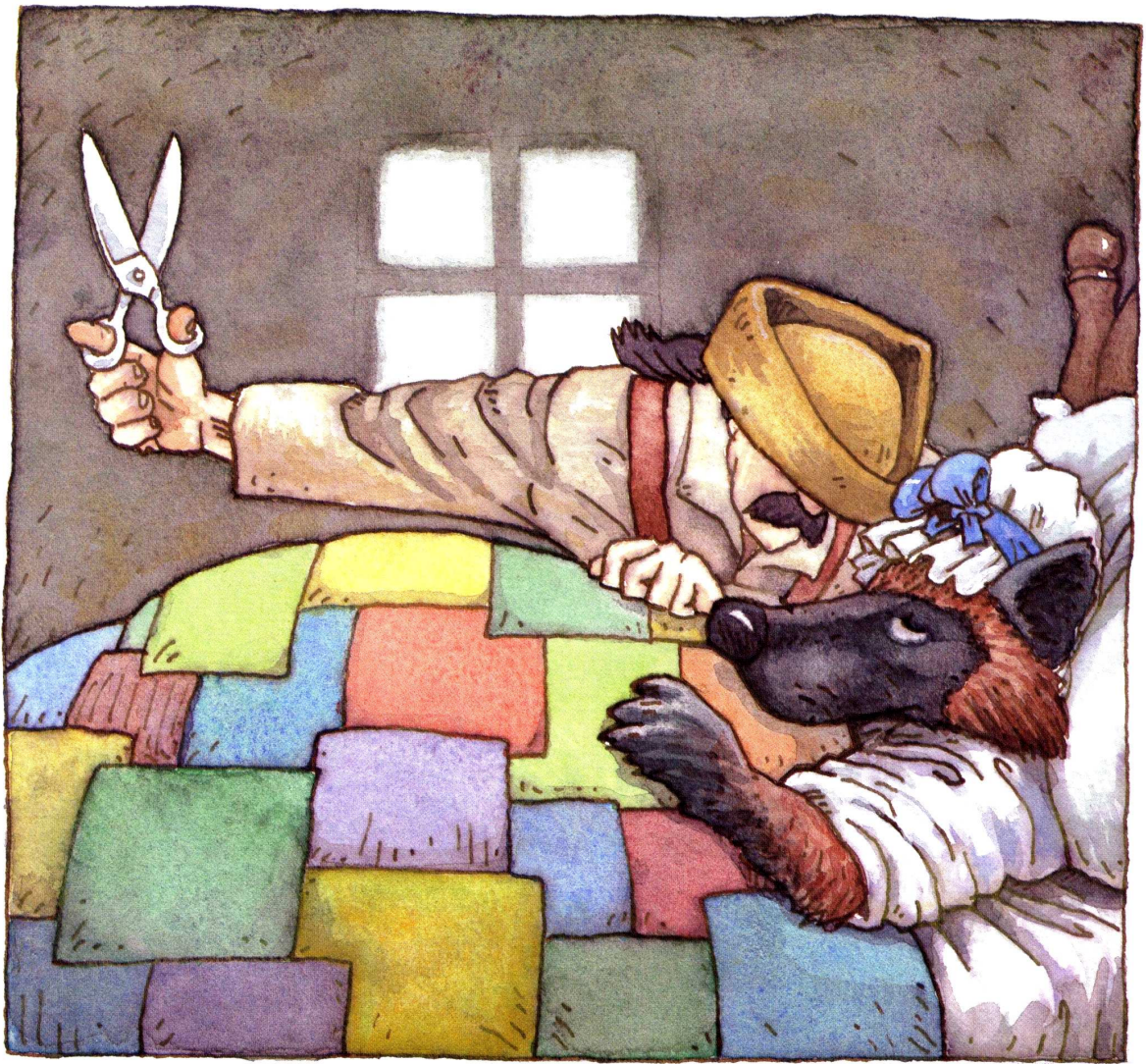
I el llop agafa la nena i, nyam!,
d'una sola queixalada s'empassa la Caputxeta.
Ben tip amb el seu tiberi,
el llop es posa a dormir,
i comença a fer uns grans roncs de satisfacció.

Però vet aquí que aleshores
es va escaure de passar per allí
el caçador, que es va dir:
    🐿 Caram, com ronca avui la velleta.
Vejam si no es troba bé...

Entra a la casa i veu el llop adormit.
☛ Ja t'he atrapat, mala fera, ara sí que et tinc!
Pren unes bones tisores,
li obre la panxa de dalt a baix
i en surten contentes l'àvia i la Caputxeta.
☛ I quina por que he passat!
I que fosc que era tot! —diu la nena.
I ella que sí que surt corrents
a buscar dues grans pedres,
les fica a la panxa oberta del llop
i la hi torna a tancar cosint-li la pell.

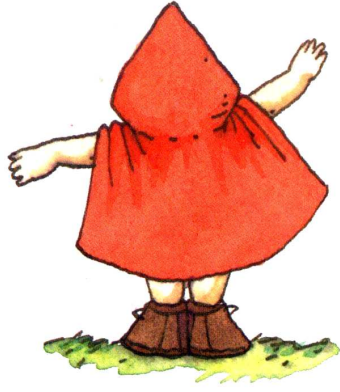
Quan el llop es va despertar,
va fer un salt per sortir corrents,
però el pes de les pedres el va fer caure a terra
i allí mateix va quedar mort i ben mort.

La Caputxeta, l'àvia i el caçador
van estar molt contents.

El caçador va arrencar la pell del llop,
l'àvia es va menjar la coca i la mel
i la Caputxeta Vermella va dir:

✎ Mai més no em tornaré a entretenir
quan la mare m'hagi dit
que no em torbi pel camí.

SBN 84-246-1421-6
788424614218